

## Znanje

Izvor: <http://www.youtube.com/watch?v=xYT6rRliNjs>

Prevod: 'Valjda?' – moderator foruma

Pozdrav, Jonathan je.

Zašto ljudi ne znaju ništa? Zašto ljudi misle da znaju, zatim pričaju kako drugi ne znaju ništa? Zašto je toliko lako navesti ljude da nazovu druge "ovcima"? Zar to nije samo nova "underground pop" stvar za reći?

Znate, homofobija ... mogla bi biti i Ovcofobija. Svako svakog naziva "ovcom". Sebe zovu "budnima". Ljudi zaista veruju da ako gledaju šestosatni video David Ickea, ili Alex Jonesov Endgame, ili proučavaju Illuminate putem interneta ... veruju, nakon što to urade, da to ima bilo kakve veze, na bilo koji način sa bivanjem Budnim. Stvarno to veruju, ne šalim se! Nikad im dosta toga. Postanu navučeni na postavljanje njihovog mišljenja na nekom forumu, jureći tog "belog zeca" kuda god da ide. I zovu sebe budnima - jer - sistem želi da sebe zovete budnima. Obožava to. Foliranje, aroganciju - mržnju prema drugim ljudima. Dok vas to usisava u sebe - konzumira vas, a vi to ne znate. Uopšte to ne shvatite, jednostavno vam se sviđa da možete nazvati ljude ovcama.

Možda vas podsvesno vređa to što ste i vi nazvani ovcama, pa želite biti sposobni da to kažete drugima. Naivnost toga je u tome što vi ne znate ništa od onoga što ti ljudi znaju. Oni takođe znaju da vi ne znate, uopšte ih ne dotičete time, već samo navodite da vam se smeju, zato što u glavnom gutate propagandu koju su oni distribuirali, nazivajući sebe budnima i upirući prst u njih, dok ste u stvari nesposobni da se nosite sa njima, ili čak sa samim sobom.

"John, reci mi zašto, John, daj daj daj, John, daj mi još jedan odgovor, koje je tvoje mišljenje o tome - duguješ mi odgovor." Dugujem nekom nešto? Koliko sam plaćen da radim ovo?

Ah da - nisam. Ne mogu ni da prebrojim broj ljudi koji su proglasili sebe budnima predamnom. Nema šanse. Ljudi su veoma laki za kontrolu. Sve što treba da učine je - stvore još jedan podtip ličnosti. Trenutno, postoje atlete, emo, seljačine, preperi, biznismeni ...štagod već, a sad imamo i "budne ljude."

Razlog zbog kojeg niko ništa ne zna mogu objasniti jedino metaforom, naravno. U ovoj stvarnosti se može koristiti jedino metafora.

Zamislite razliku između boradband interneta, i 56K veze. Sad, postoje ljudi koji znaju šta se dešava u ovoj stvarnosti. Mnogi od njih se učlane u neka tajna društva. Nije stvar samo u tome da oni imaju znanje, to znači samo da su došli do informacije. Otišli su u rikverc.

Vidite, pravo znanje je pravo znanje. Oni koji ga imaju su razumeli ovo što sam upravo rekao, oni koji nemaju - nisu. Ono je pre-simbolično. Simbol nije ništa različit od bilo kog izražaja, pesme, slike, zvuka, izgleda, dodira ... Simbol je rezultat znanja. Razumevanje, svest - i tako izroni simbol. Možda je taj simbol već pre bio izražen, ali to je nebitno, jer je ono što je pred vašim očima rezultat.

Navesti nekoga da uči simbole, i zatim distribuirati strateški određenu količinu njegovog značenja neće toj osobi podariti znanje, iako će oni to percipirati kao dobijanje znanja.

"Reći ću vam šta znači pentagram, šta znači heksagram..." Ne znači ništa! Na primer, mogu reći reč "guma" nekoj navijačici koja stalno žvače žvake - i jedino značenje koje će joj izroniti u glavi kada čuje tu reč je "žvakaća guma". Mogu reći istu reč nekome drugom, i njemu će pasti na pamet žvaka, ali će mu takođe pasti na pamet i gumeno drvo {kaučuk} ili desni oko vaših zuba {eng. gum je sinonim za gumu, smolu i desni}. Reći ću to nekoj trećoj osobi, njoj bi palo na pamet sve prethodno ali možda i još nekoliko značenja, možda ta osoba ima dublje razumevanje, bolje razmišlja. Metaforičko upoređivanje sa drugim stvarima - guma je supstanca korišćena u građevinstvu, možda viđenje gume na molekularnom nivou?

Koristio sam samo jednu reč, fonetski simbol - pisani, ako gledate u njega. Značenje preneseno korišćenjem tog simbola je direktno zavisno od onoga koji prima informaciju. Navijačica će primiti samo mali deo razumevanja, taman dovoljno za komunikaciju. Ona Gene Hackmanova rečenica iz filma "Superman" - "neki ljudi mogu videti sve tajne univerzuma samo gledajući sastojke na omotu žvakaće gume" je apsolutno tačna.

To znači da možete dobiti mnogo informacija jednostavno bivajući svesnima. Linije u papiru, razmak između slova, sama slova ... prostor oko slova, različite nijanse.. Nažalost, sad moram reći da je ovo metafora. To ne znači da treba učiti što je više značenja moguće za svaku reč koju znate - to ne bi imalo veze sa bilo čim.

Ako zamislite simbol ... i recimo posmatrate oblik broja 6, može vam biti rečeno šta to znači. Ali možda kada uronite u znanje, svest, život, odjednom imate razumevanje, i izroni simbol poput "6". Možda mislite o uhvaćenosti u tumor u koji ste ušli ali ne možete izaći i uhvaćenosti u vorteks - cirkularno, ciklično postojanje. Ulazak, ali ne i izlazak.

Ono što vam rano urade je pokažu vam sve simbole i kažu šta znače. Naravno, ne kažu vam sve, već samo ono što žele da vi mislite da oni znače. Zašto?

Šta je prava svrha bivanja? Pre inkarnacije, vi jeste. Rekli bi ste "ja jesam". Kada radite, postanete, tada "budete". Koja je svrha toga? Izvlačite značenje iz vaše staze, iz vašeg iskustva, uzimajući značenje iz toga i stvarajući izražaj, izražaj bi uvek bio simboličan. Slika, dodir, poljubac. Bilo šta.

Ako samo kopirate ono što vam je rečeno da stvari znače, i replicirate ono za šta su vam rekli da treba da ih koristite i kako da ih koristite - šta govoriti, šta misliti, šta znači šta, šta treba da radite - šta je značenje vašeg života... Ako dozvoljavate da vam neko govori šta je značenje vašeg života, neko u vašoj objektivnoj stvarnosti, neko drugi - koja je vaša svrha osim da budete rob?

Zaboravite na zakone i politiku - to je sve smeće. To je samo rezultat. Ako ne stvarate, a jedini način da stvarate je da izvlačite značenje iz sopstvene unutrašnjosti, ako to ne radite - u čemu je poenta toga što ste uopšte tu, osim da budete robovi?

Gomilajući detalje - "Ovo znači ovo! Naučio sam šta ovaj simbol znači, ovaj paganski simbol znači ovo."

Kako to misliš - "naučio sam"? Jesi li to tražio na netu? Neko ti je rekao šta znači, ili si pročitao to negde? Ili si sedeo negde pored jezera, mislio o životu u celini, svemu što se dešava, zatim je izronio simbol .. a ti: "O Bože!" Vidite, "O bože!" momenat je ono kada ste vi sami došli do značenja. Ne mora to biti nešto dramatično, možda samo "Aha!" I to je znak Kreativnog Duha. Želite to reći celom svetu, jer je to upravo stvoreno, upravo ste stvorili značenje iznutra.

\*\*\*

Oni koji su se, ako su se otvorili - tražili su informaciju. Informacija nije znanje. Prema tome, i prosvetljenje bi bilo u kategoriji informacije. Zašto? Zato što onako kako se prodaje, u krajnjoj liniji - sve što radite je menjanje sopstvene percepcije realnosti, vidite nove podloge simboličkog izražaja. Tu ne postoje odgovori, ako zavisite od bilo čega što je u okviru vašeg pređašnjeg iskustva da vam da te odgovore.

Ni jedan simbol ne znači ništa, dok mu vi ne date značenje. U stvari, ako imate značenje unutar sebe i smislite simbol koji vidite u vašoj objektivnoj stvarnosti, možda je još neko došao do iste stvari - vi imate razumevanje, momentalno razumevanje. Nekada to može biti lažirano, ili replicirano, kada je neko indoktriniran u sistem unutar kojeg su morali učiti značenje određenih simbola - nekad, neko ko je u znanju može naići na nekoga takvog - a prethodna osoba je možda naučila dovoljno da ima razumevanje. Ali osoba koja je to naučila bi, ako ste na razumevanje došli iznutra, još uvek na vas gledala na način ... Radoznalo.

"Kako ti to znaš?!" Jer ćete mu izgledati kao da imate različito ... Punije razumevanje tih stvari. Nepolarizovano razumevanje. Oni nauče par određenih načina i značenja u kontekstu u kojem će pričati o tome, ali vi možete pričati o tome beskonačno, različitim metaforama. U čemu je razlika?

Pa, u čemu je razlika između čitanja knjige i pamćenja tuđih zaključaka, i izvlačenja značenja da bi došao do sopstvenog? To je kao razlika između šlaga na torti i torte. Navukli su vas na jedenje šlaga - ali nemate znanje koje leži ispod.

Da li je to nepromenljivo stanje? Apsolutno ne.

Razlog zbog kojeg ništa ne znate je što mnogo ljudi koji imaju znanje, čak i kad bi želeli da vam kažu - to je kao da su na broadband vezi a vi na 56K. Ima toliko puno informacija ... I nažalost, u trenutnom stanju - šira populacija nema pojma. Gledaju simbol, možda ih je neko naučio neki simbol... i ili nemaju nikakvo razumevanje toga, ili je njihovo razumevanje veoma ograničeno. Ako imate znanje unutar sebe, mogli bi ste sedeti tamo i pričati o tom simbolu ceo dan. Postoji mnogo značenja vezanih za taj simbol - kao što rekoh, jelen u šumi može misliti više od jedne stvari dobujući kopitom.

Ako tražite simbol - šlag - nikad nećete imati celu tortu. I to je ono što ljudi rade tražeći video materijale, predavanja, knjige - traže šlag, traže krajnji rezultat. Prema tome, postajete zavisni od značenja koje vam je prosleđeno.

Tako, priča između nekoga ko je u znanju i nekoga ko nije može biti veoma teška. Jedna jako naivna stvar za reći, ili ako neko pokušava da vas manipuliše, reći će - "Istina je veoma laka za reći", ili da bilo ko ko vam govori dugo vremena pokušava da vas manipuliše. To je veoma naivno. Tačno, neko ko zavisi od mnogo reči jer tim putem pokušava da kontroliše tok misli bi mogao i da vas manipuliše, ali ako vi zavisite od dužine nečijeg govora kao kriterijuma za to, i tu leži vaša percepcija - ne bi ste bili sposobni da to odredite svejedno. Neko pokušava da vas manipuliše? Trebali bi ste to detektovati u nekoliko sekundi, bez obzira na ono što oni govore.

Istina jeste nešto što je lako reći, ako se jedna osoba u znanju obraća drugoj osobi, koja je takođe u znanju. Drugim rečima, oboje ste došli do istog zaključka i to znate. Znaete ono što druga osoba zna. Jednostavno znate.

Zato i neće reći ništa osim: jednostavno znate kada neko zna. Reći ćete da je to ambigvitet - nije, ambigvitet je vama. To je simbol, reći tu rečenicu - "znati kada neko drugi zna" je simbol, i oni koji su došli do zaključka, sami, razumeju puno značenje toga.

Oni koji su to čuli od nekog filozofa, i rečeno im je da je taj filozof bio briljantan pa su odlučili da lupaju glavu nad time šta je taj filozof rekao ... Ako vam filozof kaže - "jednostavno znate. Jednostavno znate kada neko drugi zna." -

hoćete li verovati tom filozofu zato što su ga svi ocenili sa 5 zvezdica? Tako pomislite : "pa, to mora značiti nešto, tako da ću sad sestiti i misliti o tome."

Ne možete sestiti i misliti o "tome", jer je "to" rezultat toliko toga, toliko iskustava ... Tako da, ako kažem da jednostavno znate kada drugi ljudi znaju - ne morate sestiti, analizirati šablone ponašanja, razmišljati o ovome, onome ... onaj je rekao ovo a ovaj ono e sad ću ja lepo zbrojiti dva i dva i formulisati analizu njih i njihovih namera.

Ako to radite, to je robotski. Nije ništa protiv vas - da sam protiv vas ne bih pokušavao da vam pomognem. Zaključak je ono što je bitno. Ako ga dosegnete sami, jer zaključak je simbol, on je simboličko predstavljanje, citat, koji nosi previše stvari sa sobom, sva vaša iskustva koja se vezuju u zaključak.

Kako izvaditi značenje? Recimo da prođete određeno iskustvo (događaj). Može biti društveno, bilo šta. I to iskustvo je gotovo, više vam ne znači ništa. Zatim još jedno iskustvo, i vidite da je drugačije od prethodnog ali ipak ima nešto zajedničko sa prethodnim, pa se tu malo zamislite. Zatim treće iskustvo, i sad zaiste liče sva tri. Zatim četvrto iskustvo koje učvršćuje sličnost prethodnih i izaziva u vama pitanje. Četvrto iskustvo je ono koje je u vama izazvalo pitanje, ali su mu bila neophodna prethodna tri. Četvrto iskustvo izolovano sa samim sobom pitanje ne bi nikad pokrenulo, bila su vam potrebna sva četiri iskustva. Sad imate pitanje. I možda imate celu seriju iskustava kroz koja prolazite, tako da možete iz njih izvući značenja koja se tiču tog pitanja. Možda nakon svega toga, dođete do zaključka.

Zatim vas taj zaključak pogura da napredujete u razumevanju i vađenju značenja u vašem životu, počinjete čitavu novu seriju iskustava - a to je samo jedan aspekt vašeg života, možda simultano imate trideset drugih polja, na kojima se isto to dešava, možda se svih trideset spajaju u jednu kulminaciju zaključka, a sva su vam bila potrebna. Svih trideset staza koje su imale mnogo, mnogo iskustava svaka u sebi, vodile su ka tim zaključcima koji su se sklopili i odveli te do razumevanja.

Za to je potrebno vreme, pažnja - i želja da se nađe značenje. Za imati svrhu! To jedno razumevanje može biti jedno od hiljadu, koji se na kraju sklope, a vi to uopšte ne morate znati dok ne dosegnete "Ohhh!!!". Onaj "Ohhh!!! O moj bože!!!"

Sve te stvari dolaze iznutra. Sposobnost da iskoristite prepoznavanje šablona, da vidi kako su stvari uvek i nikad iste. Šta imaju zajedničko? Jeste li putovali radi iskustva, da dobijete iskustvo ljudi iz različitih kultura? Jeste li bili prezauzeti projektovanjem svoje kulture na njih ... da vidite šta će reći? Ili ste gledali šta imate zajedničko? To sam radio ceo život. Dok sam radio te stvari nisam čak ni znao zašto ih radim, moj svesni um nije, ali moj duh jeste. Vaš duh će vam postavljati mrvice kroz ceo život, iliti "stazu".

\*\*\*

Tako, ako dođete na razumevanje, zatim nekoliko razumevanja, a znate koliko stvari je u to bilo umešano zatim pokušate govoriti ljudima detalje vaše staze - oni bivaju odvučeni sa svoje sopstvene. Ovo je razlog zbog kojeg vodim računa o tome da ne otkrivam previše detalja o mojoj stazi. Ljudi često traže da im kažem kako je to za mene počelo - da im kažem više o mojim iskustvima sa entitetima - pa čekaj malo, to nije tvoja staza!

Detalji moje staze su potpuno nebitni. Rezultat je bitna stvar, zaključak koji dosegnem. Mogu podeliti zaključak sa vama, da vas motivišem, ali ne treba da vas teram da moje zaključke pamтите. Tako da moram pronaći veoma delikatan balans informacija, i to ne iznositi gomiletinu informacija - nego tačno dovoljno da razjasnim poentu, dovoljno da vam pokažem da sam nešto naučio. Ali ne želim da pamтите detalje mog života... Neko kome je zaista stalo do vas će tome posvetiti veliku pažnju.

Ideja indoktrinacije nekoga putem zakletve je apsolutno zlo, zato što se time deklarirše kako oni ne žele da vi budete kreativno biće i pronađete sopstveno značenje. Proći ćete korake u kojima će vas hraniti značenjima na kašičicu, a zato što je to više značenja, više znanja nego što ste imali pre postanete impresionirani time, poverujete da zaista dobijate nešto, da vas to osnažuje. A znaju da dokle god vas drže podalje od vaše sposobnosti da sami dođete do znanja i značenja imaju potpunu kontrolu nad vama. Odvukli su vas sa vaše sopstvene staze.

Međutim, da su to učinili uspešno vama ovo ne bi uopšte palo na pamet - jer nećete izvući sopstveno značenje, shvatate li?

Bilo kako bilo, nekome sa mnogo znanja, ako su na broadband vezi i obraćaju se nekome na 56k vezi - reći istinu postaje sve pre nego lako - kao što rekoh i pre, neko ko je u znanju može istinu izraziti veoma lako nekom drugome ko je u znanju. Ako neko ko jeste u znanju govori nekome ko nije, reći istinu je sve pre nego lako.

Zašto? Zbog onoga što znate, znate i o ogromnim rupama u znanju koje oni imaju. Da ne možete tek tako reći istinu jer znate da će oni samo razumeti reći kroz ograničeno razumevanje koje imaju u strukturi koncepata koje je izgradilo društvo, da bi morali da prođu kroz toliko toga ... Pri tome - znate da oni ne veruju u to, tako da govoriti im nema nikakvog smisla. Reagovaće "Istina je prosta, trebao bi mi dati prost odgovor."

Zatim ... ljudi koji imaju to znanje postanu prilično frustrirani. Momenta kada ih prekinete, ili im uletite u reč dok oni moraju imati ogromno strpljenje da bi uopšte pokušali da vam nešto objasne - a vi ih presećete da bi ste dali sopstveno mišljenje? Ili im kažete da se slažete, ili ne slažete sa njima?

Za nekoga ko je u znanju, kada mu neko ko nije kaže da se slaže ili ne slaže - obe izjave dođu kao uvreda. Jer znaju da bi ste trebali začepiti i samo slušati - a mnogo stvari koje bi govorili bi bila retorika. Pričam sa ljudima non stop, i kompletno ignorišu retoriku. Koristim retoriku, a da imaju mudrosti razumeli bi

.. "hm, ima nešto u ovome" ali to samo batale: "Da, ali ..." a onda ja batalim njih. I nemaju pojma zašto sam ih batalio!

Ili me pitaju prepunjena pitanja. Bilo ko ko zna bi rekao da je to pitanje prepunjeno, jer sagovorniku nedostaje toliko toga ... samom činjenicom da neko postavlja takva pitanja pokazuje koliko ne znate. Pritom, postavljate ih na veoma naivan način ... nije to vaša krivica, ali očekujete veoma jednostavan odgovor.

Ljudi će prići nekome u znanju, za koje je bio potreban čitav život pažljive svesnosti, dosledan i disciplinovan napor da se izvuče značenje iz sopstvenog života - i pitati vas nešto, pri tome očekujući da ćete moći sabiti značenje čitavog životnog veka razumevanja u dve ili tri rečenice ... Ozbiljan sam! Stvarno to očekuju - inače ne bi postavili pitanje.

Dakle, postoji ogroman jaz između onih koji su u znanju i onih koji nisu. Oni koji nisu ni ne znaju da nisu, zbog načina na koji su ih naučili da misle! Dobili su netačne instrukcije za pokretanje i korišćenje njihovog sopstvenog procesa razmišljanja. Naučeni su da odgovore uvek traže izvan sebe. Dezinformisani su o onome šta odgovori uopšte jesu! Zato što im je čitav život značenje davano na kašičice - postaviš pitanje, a neko ti dozira odgovore ... I zato što nemate unutrašnje značenje, niti razumevanje - ne možete razumeti zašto je taj odgovor pogrešan, ograničen, ili vas čak i navodi na pogrešnu stazu. Ne možete, bazirano na tome, bazirano na načinu mišljenja formiranom na pogrešnim instrukcijama.

Mnogo ljudi koji imaju znanje, kada uđu u interakciju sa prosečnom osobom postanu veoma frustrirani. Veoma. Samo će vas gledati. Sve što mogu da urade je da vas gledaju, jer vam ni ne mogu bilo šta reći. Nebiste bili sposobni da izvučete značenje iz onoga što govore.

Kažu - guma, a sve što vi možete izvući iz toga jeste žvakaća guma, dok postoji 500 drugih značenja, od kojih svako vodi ka tački zaključka. Ako to nemate - govoriti bilo šta je bacanje vremena. Ovo je razlog zbog kojeg se govori da vam istina ne može biti rečena. Gledaće vas, i imati "onaj" pogled - oni koji su u znanju razumeju taj pogled. On govori "znaš toliko malo ...Znaš apsolutno ništa, a to ni ne znaš. Da bih rekao ono što znam, trebalo bi mi 500 sati, i sposobnost da izgovaram 500 rečenica od jednom - a ti bi morao biti sposoban za interpretaciju 500 simultanih rečenica koje se istovremeno ulivaju u tebe." To je ono što taj pogled govori. Pogled govori i da ti to čak ni ne znaš. A ako bih ti to rekao, nazvao bi me arogantnim jer si dresiran da ljude zoveš arogantnima. Ne znaš čak ni šta "arogantan" znači.

Tako da će samo sedeti tamo - i odmahnuti glavom ka vama. Sa jedne strane na drugu - jer su paralisani. Stvar je u pitanjima koja postavljate ... načinu na koji ih postavljate, i onome što radite kad neko zapravo pokuša da vam odgovori, koliko ćete izdržati pre nego što im uletite u reč, prevrnete očima, ili vam nešto što se dogodi u sobi odvuče pažnju, poput mačke koja juri za svetlucavim objektom?

Ili pokušavaju da vam kažu nešto, a vama zazvoni telefon a vi ... "Sačekaj, Shelly hoće da priča o njenom dečku"? Ok, slušaj ... nećeš shvatiti istinu, nisi ni blizu spreman da razumeš bilo šta što je istinito. Zatim - reagujete "Hajde, jednostavno mi reci!" Ne može vam biti rečeno. "Pa to nema smisla! Sve što treba da uradiš je da mi kažeš!" Ne može vam biti rečeno! Ne u vašem trenutnom stanju. Potrebno vam je mnogo rada ... a čak ne razumete ni zašto vam je potrebno mnogo rada. Na to se sve svodi.

Sad, ništa nije 100% sigurno, govorim li da je svaki Mason bio hranjen na kašičicu? Ne, ima mnogo intuitivnih ljudi koji se verovatno učlanjuju tamo, ali su bili dovoljno naivni da budu usisani ... Ali neki od tih ljudi možda žele da kažu istinu ljudima, pomisle ..." Ovo nije fer. Moram reći ljudima šta se dešava". I pokušaju. Možda pokušaju reći nekolicini ljudi zauzvrat dobiju prevrtanje očima. Ili ih ovi pokušaju uvući u neku debatu.

\*\*\*

Toliko su izvan znanja da čak ne mogu ni prepoznati istinu kada im je rečena. Znae, kada bi neko iz većine ljudi koja traži po netu informacije o Iluminatima, i upiru prstom u njih, seo u istu sobu sa tim ljudima, da mu je dozvoljeno da postavlja pitanja a Iluminati moraju iskreno odgovarati - kada bi rekli istinu, ne bi je razumeo. Ili bi prevrnuo očima, smejaio bi im se. Znam dovoljno da mogu to reći.

Problem sa nekim ko je u takvoj organizaciji nije samo u tome što su razdvojeni od vas, razdvojeni su od vas zato što se ne mogu povezati sa vama. Ono što vi mislite da jeste, nije ono što oni misle da jeste. To je prvo i formalno, a tako je po dizajnu onoga što ih je u to i uvuklo. Takođe su kontrolisani i zakletvom, strahom. Nije stvar samo u strahu u smrti, nego pretnjama nepoznatim, jer su ovim ljudima pokazane različite podloge stvarnosti - rečeno im je "Mi kontrolišemo sve to, ako nas zezneš nije gotovo kad umreš, bacićemo te ovde, ovde i ovde ..." A oni ne znaju razliku - ne mogu dokazati da se to što su videli ne događa, da se baš to neće dogoditi. To je strah od nepoznatog.

Kada postajete subjekat strahu od nepoznatog? Kada tražite značenje izvan sebe. Oni odgovaraju svesnosti koja ih potopi. Može govoriti kroz bilo koga u bilo koje vreme, znaju to. Ako žele da joj postave pitanje, mogu gledati u oblak i dobiti odgovor. To može biti preplavljujuće za njih, i razumem to. Moja namera nije da upirem prstom na bilo koga, ili bilo šta na bilo kojoj skali. Nemam cilj, jer u večnosti nema kraja, pa kako mogu dozvoliti da moj cilj opravdava moja sredstva? To bi bio nazadni, kancerogeni pristup. Kao tražiti simbol prvo, a zatim pokušavati naučiti njegovo značenje.

Unutar večnosti ne postoji kraj, kako onda nešto može opravdati vašu sadašnju nameru da idete za nekim ciljem, ili brigu o tome hoćete li uspeti ili ne? Momenta kada počnete razmišljati o tome - pokvarićete vaša sredstva. Dozvolite da vaša sredstva budu vaša sredstva u svakom momentu. Da osetite i izrazite istinu, da vidite šta vam daje radost. Šta vas navodi da se osećate živima? Ne pričam o zadovoljstvima, ili maničnom ponašanju -



govorim o smirenom značenju u vašem životu, kada dajete - i osećate ono što osećate. Nemojte dozvoliti da misli o uspehu ili neuspehu vodi, ili motiviše vaš izražaj u sadašnjosti.

Ako je vaš izražaj ispravan, od istine, od Duha, imaćete poverenja u to da će rezultat takođe biti ispravan. Ako je izražaj ispravan, vaša percepcija bilo kog rezultata će i biti ispravan rezultat.

Ljudi u tajnim društvima su u njih usisani, a zatim ucenjivani. Jer iako veruju da imaju svo to znanje, deo toga je filtriran u njihove umove od strane svesnosti koja njihove umove i kontroliše. Tako da oni uopšte ne misle o određenim stvarima. Kontroliše im umove tako da u njima dođe do devijacija koje bi navele narod da ih kamenuje. To je zato što je i društvo takođe korumpirano, zato toliko osuđuju. Ti ljudi se plaše takve vrste proganjanja. Razumem to - neću upirati prst u njih zato što se plaše, nego radije - na određeni način bih i sam hteo da prođem kroz neke aspekte toga i pokažem im da je vredno toga, da im pokažem njihovu vrednost. Želim da pokažem svačiju vrednost, nisam polarizovan.

To je ono što je u mom srcu. Ako se osećam kao iscelitelj, kako mogu gledati na nekoga ko je bolestan, fokusirati se samo na simptome, ponašanje, i biti toliko glup da ne shvatim da je njihovo ponašanje rezultat njihovog bolesnog stanja? Da imam mudrosti, zar predmet mog delovanja ne bi bilo stanje? Fokusirao bih se na nečije lično ponašanje tokom njihovog života jedino ako bih imao veoma uzan um, i da nemam sposobnosti, potencijala, talenta, dara da dajem, bez sposobnosti da stvaram. Moja želja je da iscelim sebe, i sve što vidim - a pri tome da ne nosim svet na ramenima kada to radim, već radije da budem od momenta do momenta. Pošto svi drugi ignorišu problem, bar većina - reći ću "Stani malo, ta osoba ne mora da bude takva." Oni ne moraju biti iskvareni, znam to jer sam gledao sopstvenu iskvarenost, korumpiranost kako biva izlečena.

Ako se moglo dogoditi meni, znam da se može dogoditi i drugima. Bio bih budala ...znate, ona u šeširu sa zvončićima, bio bih luda da samog sebe oslepim za širu sliku i ne uzmem sve u obzir. To uključuje i moje sopstveno ponašanje, moju sopstvenu stazu jer je ta staza ono iz čega bih dobio znanje za to kako god okreneš. Zato sam vam rekao pre - ne mogu vam dati previše detalja o mojoj stazi jer bih vas na taj način odvuкао od vaše sopstvene. Znanje je ono što je bitno, mnogo toga mora biti retorika, ili prosto vođstvo. Sabiranje dva i dva, ali bez detalja koje bi ste morali pamtiti.

Ne želim da vam kažem bilo šta, ali želim da vam pokažem, a pokazati vam mogu samo ono što sam već prošao. Nema nikakve koristi od čitanja nečega ovde, gledanja nečega tamo - a zatim pravljenja videa o tome. Zašto bih, to nisam ja - to nije moja kreacija! Drugi ljudi su to već uradili, nema potrebe da to i ja radim. Ako to ipak i uradim - samo trošim prostor, ja sam neko ko ponavlja. Ako ne mogu dodati nešto nečemu - nemam razloga da pričam o tome.

Bio sam na stazi na kojoj sam terao sebe da izvlačim značenje. To je borba, ali što više to radite, što više puta zbrojite dva i dva iz vašeg sopstvenog života, postajete sve bolji u tome i brže dolazite do informacija. Obećavam vam ovo - nemojte se obeshrabriti jer niste došli do značenja stvari za mesec dana. Kao ono što sam vam rekao pre, uzmete gitaru i očekujete da ćete je svirati kao Eric Clapton, naravno ne možete, i zatim - "ma zajebi" i batalite je. Pa to je ... morate biti ljudi da tako mislite na prvom mestu. Morate uložiti malo napora!

Neki ljudi ni ne slušaju moje videe, slušaju prva četiri dela - a onda me dovode u pitanje, šalju mi pitanja jer nemaju dovoljan raspon pažnje, niti ispravnu motivaciju - žele momentalno zadovoljenje, jer su istrenirani tako da ga žele. Ne mogu uložiti napor za slušanje cele stvari, a da su odslušali sve - ne bi mi nikad postavili takvo pitanje jer bi videli, skontali bi odgovor koji su tražili. Samo da su slušali. Ta vrsta nestrpljenja je po dizajnu.

Bilo ko je indoktriniran u ove stvari vam neće reći šta se dešava, ali to nije samo zbog "tajnosti" - morate gledati celu sliku - nego znaju i koliko ne znate, pokušavajući da vam kažu jezik bi im se vezao u čvor, znaju kako ste programirani. Jednom kada vidite istinu, vidite i kako su svi programirani, a upravo to programiranje koriste da pokušaju percipirati realnost - a programiranje je pogrešno. Način na koji gledaju stvari je pogrešan. Potpuno pogrešan, čak i način na koji um obrađuje slike! I ne znaju koliko je pogrešno - a vama se jezik veže u čvor pokušavajući da objasnite. Možda jednostavno napišete neku inteligentnu pesmu, postanete umetnik, jer ne znate kako reći neke stvari. Jednostavno ne znate. Neki od vas znaju o čemu pričam.

Dakle, ono što je potrebno je... Šta ja radim? Radim ono što mogu. Ali ja sam imam stazu, vidite? Kao što je i vi imate, a vaša staza je ono gde se nalaze vaši odgovori. Svaka osoba koja me sluša ovog momenta - ono što vama treba, ono što VAMA treba, kao individui, da bi ste spoznali sebe, ono što vam treba da bi ste saznali ono što vam je potrebno da znate vam je već pokazano.

\*\*\*

Ne dozvolite bilo kome da vam kaže kako je prekasno! Dokle god imate sećanje - to što niste izvukli značenje iz vaših iskustava dok su se dešavali nije bitno. Šta ćete raditi, odustati? Reći da je prekasno? Ako se možete setiti svojih iskustava, možete sesti sami, na kauč, u šumi, bez bilo kakvog učešća bilo koga drugog i promisliti to. Šta vam je vaš život pokazao? Prepoznavanje šablona je najvažnija alatka, a duh je onaj koji tu sposobnost vodi.

Ovo je veoma važno, saslušajte me - da bi ste razumeli nešto. Ne objektivizujte Duh! Kada kažem "objektivizovanje", to znači objekat ili stvar izvan vas samih. Neki "Bog" koji vas gleda od gore. Ne radite to, a bićete u iskušenju, jer želite njegovu pomoć. Ne možete percipirati duh, koliko god se trudili, jednostavno ne možete - i čim ga objektivizujete, naći će se neko božanstvo ili nešto što pokušava da vam pomogne izvan vas samih - i upašćete u veliku nevolju. Zašto? Zato što to onda može biti predmet debate.

Ako postavite autora sopstvenog života izvan sebe, to znači da značenje tražite izvan sebe. Prema tome, debate su takođe izvan vas. Jednog dana - možda ste prepuni vere, možda ste prepuni poverenja u Boga. A zatim, ova realnost i ono što je kontroliše koordiniše stvari tako da naletite na informacije, debate, videoe, ili vaše sopstvene misli koje negiraju objektivnost ovoga Boga.

Zatim vaše zavisnosti izrone ponovo, vaše negativnosti izrone ponovo, počnete lagati sebe ponovo. Naravno.

Zašto tražite izvor? Šta bi trebala da bude vaša vera? Šta je vaš izbor? Možete izabrati nešto od vidljivih laži - a vi svakog dana posmatrate laži u vašem svetu, možete izabrati da im se priklonite i postanete njihov legion - jer njih možete videti. Ili možete sami biti legija, naklonjeni nevidljivoj istini. Istina nije podložna debati - i sigurno nije od Uma. Istinu osećate. Znači - recimo lov na jelena, radi nešto užasno u vašem srcu kada pomislite na to. Ljudska bića su zaista dosegla tačku na kojoj će poseći za oružjem, ubiti nevinu, vegeterijansku životinju i zvati to sportom?! I samo zbog toga što ceo svet to forsira - ako podlegnete toj normi, šta raditi drugo nego ubijate sopstvenu dušu?! Samo zbog toga što vaša stvarnost ne potvrđuje ono što vi osetite da je ispravno, duboko unutra, ne znači da se morate prikloniti vidljivim lažima, ili realnosti, ili normi! To mora doći od nekuda, zar ne? Taj osećaj? Ne zanima me ako vam vaša realnost govori suprotno, shvatate li? Ne bih ovo govorio olako, ili bez sigurnosti. Bio sam na stazi. Morate mi verovati da moje znanje dolazi iz te staze, znali vi šta ta staza jeste ili ne. Morate me saslušati. Ako osetite ono što je ispravno unutar vas - to mora doći odnekud, i nemorate se opterećivati praćenjem toga do izvora. I verujte mi, ni izvor nije opterećen time da li ćete ga vi tražiti ili ne. Moraćete mi verovati na reč.

Morate pratiti ono što osetite da je ispravno. Recimo da imate posao. I shvatite - "Uf, zarad tog posla sam prisiljen da lažem. A te laži mi počinju predstavljati problem. Mojim kolegama laganje izgleda ne predstavlja nikakav problem, ne brinu o tome - a ako nešto nekome kažem odgovoriće sa "pa, to je normalno, moraš nekako zarađivati novac" ali nešto u meni govori - ovo je pogrešno. Ne znam tačno zašto, nemam potpuno razumevanje, jer izgleda da niko u ovoj stvarnosti, ili samo nekolicina u ovoj stvarnosti potvrđuju da nešto nije u redu ... I znam da ne mogu funkcionisati na način na koji sam navikao ako to batalim, ali nešto unutra što nije od akademskog obrazovanja, nije od medija, nije od norme - mi govori da nešto nije uredu." - a vi sve to ignorišete da bi ste se podčinili vidljivoj laži koja ubija vaš duh.

Ne verujete mi? Pratite vaš osećaj, ispoštujte ga - pa ćete videti kako ćete se osećati.

Imao sam privatni biznis, sopstvenu kliniku. Zarađivao sam šestocifrene brojke bez ikakvog problema. Okrenuo sam se i otišao od toga. Nisam bio ubeđen da to uradim, niko me nije motivisao da to učinim - ovo je nešto što se postepeno dogodilo unutar mene.

Dosadilo mi je naplaćivanje. Osećao sam se kao ... lako sam bio veoma dobar u onome što sam radio, ljudi su me hteli, dolazili su iz drugih država da bi me videli - i pored svih lokalnih lekara.

Shvatio sam: Ne rešavam vaše probleme. Sve što radim je pomeram ih, pomeram njihov problem iz zdravstvenog u finansijsku sferu. Ovo ne bi trebalo da se na plaćuje, ne bi trebali da plaćaju za moje vreme.

Tako da sam odlučio da spustim cene. Ekstremno sam ih spustio - i dobio "pažnju" državnog odbora. Zato što nisu hteli da i ostali prevaranti moraju spustiti cene!

Došao sam do tačke na kojoj mi uopšte nije bilo stalo do toga hoću li moći platiti mesečnu cenu sopstvenog lokala, išao bih njihovim kućama ako bih morao, jer sam se osećao živim. Ovo je došlo iz mene, ne nekog videa koji sam pogledao! Ceo život, gledajući unazad na ceo život - šta me je usrećilo, šta nije, koji su moji talenti, darovi, kako sam uticao na ljude pozitivno, kako negativno, sklapajući sve te stvari, gledajući unutra.

Sve što vam je potrebno se nalazi u vašoj individualnoj stazi, moraćete mi verovati - a ne u 911 propagandnom videu. To će vas možda navesti da protresete sopstvenu paradigmu, što u nekim slučajevima može biti korisno, ali ako se magnetski vežete za to - skrenuli ste sa svoje staze.

Zatvorio sam sopstveni biznis da bih radio ovo - besplatno. Ljudi pitaju šta je buđenje? To je buđenje. Kada drastično promenite sopstveni život zbog zaključaka na koje ste vi sami došli, iz izvlačenja značenja, razumevanja koje ste dobili iz sopstvenog života. Znači - nije vam potrebno mišljenje druge osobe da bi došli na te zaključke, koji pri tome zvone kao istinito u vašim srcima. Nevidljiva istina koju osećate, bez obzira na njen izvor. Ne pokušavajte pronaći izvor, to je potpuno nebitno sada. Ne objektivizujte Boga, to vam nije potrebno - niti je potrebno njemu! Moraćete mi verovati na reč.

Vaš duh je u vama, ostavljao vam je trag od mrvica kroz vaš čitav život. Te mrvice su i dalje tamo. Ali vi morate želeti da to uradite. Kako dovesti sebe do tačke na kojoj želite to uraditi? Sabirajući dva i dva. Ne da sabirate dvojke iz ovih informacija kojima sam vas potopio! Vi morate gledati u sebe - sve što sam vam rekao dolazi iz moje staze. Samo ih povezejum sa drugim situacijama.

Znate, ne volim da pričam o NWO, kontroli uma, entitetima, svevidećem oku. Jer to nije moje, nema nikakve veze sa mnom ili sa onim što čini mene sobom. Zašto onda pričam? Zato što je to nešto što vas drži podalje od samospoznaje. Na nesreću - moram se posvetiti tome, i to na veoma uopšten način u velikim snimcima poput ovog, ali u svakodnevnom životu kada prilazim i pričam sa ljudima, neću pričati o NWO sa svima.

\*\*\*

Druga stvar - mnogo ljudi me pita "John, kako izlaziš na kraj sa ovim entitetima, počinje da mi se otvara psiha, a oni mi rade svašta ..." Pregurajte to! {eng: "Suck it up"} Ne znam šta vam bolje od toga mogu reći.

I ja nailazim na velik otpor na mojoj stazi, neke od tih stvari su veoma, veoma gadne, ali znate šta? Nisam paraplegičar u invalidskim kolicima koji mora disati na slamku, koji ne može da obiđe ulicu. I uključujem to u moje razumevanje mog života - ne cenzurišem to. Postoji mnogo ljudi koji su prošli mnogo, zaista mnogo gore od mene - imaju drugačije vrste uplitanja u svoje živote, ja nailazim na drugačiji tip otpora, ali nisam neko ko mora disati na slamku, nisam neko ko ima hronični onesposobljavajući bol u leđima pa da ne mogu čak ni ustati a ni zaspati zbog toga.

Postoje ljudi koji su prošli gore od vas. Devojka koju sam vam pokazao na početku videa "Sledeća Faza"? Nisam ona.

Zašto sam taj video napravio na takav način? Hteo sam da vam pokažem koliko lako podlegnete emocijama. Ponele su vas emocije, odmah ste hteli da je branite i momentalno ste uperili prst u Illuminate - zaboravljajući na deblo u sopstvenom oku.

Šta ste mislili da time možete postići, nadići ih pogrešnošću? Bez znanja?

Šta mislite, koliko vremena bi prošlo pre nego što bi ste vi počeli raditi iste te stvari koje oni rade? Bilo da mislite da bi ili ne bi ovog momenta - da ste sve nadišli i postali novi kontrolori hijerarhije - koliko bi vremena prošlo pre nego što bi ste vi odlučili, zato što imate kontrolu, da morate doneti neke odluke o čovečanstvu? Nemojte misliti da bi ste zaobišli "svevideće oko" ... Da se popnete na taj nivo imali bi ste i "mali" sastanak.

Upirete prst - a nemate pojma u šta ga upirete.

Ako bih morao da nacrtam kolektivnu sliku čovečanstva, ogromni portret, on bio se sastojao od milijarde ljudi sa podignutim rukama, koji upiru prstom na nekog drugog. To je slika raka. Zvuk raka je buka. "Bla blagr bla blablagnr ja sam u pravu ti grešiš, ja sam u pravu ti grešiš blablagnrblagr".

Većina ljudi će, ako kažete Crno - reći Belo kada je njihov integritet na liniji paljbe. Brane laži. Refleksna reakcija, trzanje kolena - bazirano na svemu čime su nakljkani kroz medije i školu. Nije ničija krivica - ali mora biti shvaćeno.

Bilo kako bilo, razlog zbog kojeg ne znate ništa je to što oni koji su u znanju ne znaju kako da vam kažu. Nedostaje im strpljenje. I ovo je ključna stvar, jer nemaju motivaciju duhom, još uvek - nemaju strpljenja. Tako da ih sve to jednostavno potopi.

Pokušaću da pojasnim: deo moje staze mi je dao ovu perspektivu. Da sam tražio odgovore izvan sebe, nikada vam ne bih mogao pomagati na ovaj način. Na isti način, vi ako pokušate upamtiti moju stazu - nećete moći pomoći

bilo kome. Zašto se onda uopšte mučim da pričam sa vama? Zato što ono što je bitno nije moja staza, već da vam pokažem način na koji sam uzimao znanje iz moje staze, tako da bi ste vi počeli raditi istu stvar sami za sebe.

Sećam se kad sam imao 19 godina, imao sam veoma težak semestar na koledžu, čekala me je gomila finalnih ispita - a preskočio sam mnogo časova ljudske fiziologije, to je trebao biti poslednji i najveći ispit iz tog predmeta. Pet poglavlja.

Ako mislite "a, pa pet poglavlja, to je lako" ovo nije samo pamćenje - kad stignete do nivoa na kojem smo mi tada bili, morate biti sposobni za asimilaciju, za sabiranje 2 i 2, nećete proći prostim pamćenjem. Dakle, učenje podrazumeva prolazak kroz taj proces povezivanja stvari.

Nisam čak ni počeo da učim, stalno sam odlagao jer sam imao "pametnijeg" posla. Kao studentu pre-medicinske, bilo mi je jako stalo do dobrih ocena tako da sam se izbezumio, imao sam dobre ocene pre toga. Ispit je bio sutradan.

Seo sam, 2 popodne, i pogledao okvirno šta treba da znam - sloj papira debeo 3cm, ne preterujem.. dva lista sa spisakom stvari koje treba da znam, delovalo mi je kao da je napisano na kineskom. Sve komplet. Ništa nisam razumeo, a znao sam da sve to moram znati do sutra ujutru. Otvorio sam knjigu i počeo sa čitanjem, bio sam toliko nervozan da nakon čitanja pasusa nisam pojma imao šta sam to upravo pročitao. Pa bih čitao ponovo, ponovo, pa nazad na spisak, pa opet, pa sve prelistam - i usled nervoze sam gledao sve odjednom. Potopilo me.

Otišao sam u drugu sobu u kojoj je bio moj otac, on je profesor ali ne nauke, tako da ni on nije ništa razumeo. Ali predao sam mu to, sav uspaničen i rekao "Tata, ovo je previše, sjebao sam stvar, ode ceo semestar u ništa - ne mogu ja ovo."

Pogledao je papire, zatim mene, i odmah mi ih vratio. Rekao je "A šta možeš?"

- Molim?

- Šta možeš da uradiš? Možeš onoliko koliko možeš, a možeš da daš sve od sebe. Niko ne može tražiti od tebe da učiniš više nego što možeš, sada si u takvim okolnostima koje ne možeš promeniti, i možeš ili kolabirati pokušavajući da sve to naučiš od jednom, ili možeš učiti korak po korak. Bolje da naučiš jedno poglavlje kako treba nego da piljiš u svih pet odjednom i naučiš ništa. Uspori, smiri se - i kreni korak po korak.

Rekoh dobro, vratio sam se u sobu, seo, stavio čepiće za uši, spisak sklonio izvan vidokruga - okrenuo prvu stranicu, usporio i zaboravio na ispit. Samo sam čitao kao da želim da pročitam, polako. Do 2:30 ujutru sam prešao sva poglavlja, uzeo spisak i pogledao ga ponovo, stavku po stavku, niz listu, jedan po jedan i shvatio - Sve na ovom spisku znam. Dok sam stigao do kraja već sam totalno odlepio, sve sam to znao. Sledeći dan sam se mogao setiti otprilike 90% stvari, otišao sam opet kod tate - "Tata, naučio sam!" Otvorio je oči i rekao "Da, znam da jesi. Idi u krevet."

Zašto je znao da ću naučiti? Jer je već stekao tu vrstu mudrosti. Ja sam je stekao idući stazom. On to nije mogao uraditi umesto mene, ja sam mogao jedino prihvatiti njegov savet - ili ne.

To je ista stvar kao sa onim što sam vam rekao da se ne trebate fokusirati na to da li ćete uspeti ili ne. Kako sam došao na taj zaključak? Kroz iskustva na mojoj stazi, u mom životu, kao što sam upravo objasnio, vidite? Izvlačenje značenja kroz iskustvo i hodaње sopstvenom stazom. Ovo što se dešava u svetu nije ispit, ali je svejedno isto, morate početi prepoznavati način na koji su stvari različite ali ipak iste! Prepoznavanje šablona. Energija, razumevanje, mudrost toga su mi pomogli u ovome što radim upravo sada. Ista stvar, na mnogo načina. To je ono što znanje jeste.

Naučio sam istu stvar na drugi način, na primeru vremena, u prvom razredu. Dok sam bio dete imali smo kupone za hranu, ne znam kako to ide sada ali mi smo imali te papirne kupone koji bi se bušili. Svake nedelje je bilo određeno jedno dete da razdeli te karte deci u odeljenju. Imali smo jedno malo takmičenje - ko bi najbrže razdelio sve kupone deci u odeljenju. To su svi radili, postavili svoja vremena - zatim je došao red na mene.

Prvi dan sam bio sav zagrejan, i momenta kad sam dograbio te kupone - bum, letim po učionici, prevrćem po njima, gledam ime, ne vidim dobro, zaboravim pa pogledam ponovo, tražim ljude, trčim ka njima što brže mogu, zveram okolo za sledećim, trčim do njegovog stola - i posle toga sam pobedio, imao sam rekordno vreme. Drugi dan kad sam to radio, bio sam 10 sekundi brži nego prethodni.

Ali zato što sam već imao rekordno vreme - "uuu kako sam brz", zapitao sam se nešto.

Zapitao sam se koliko brzo zaista idem, ulažući toliko truda. Prvi razred. Shvatio sam da je jedini način da to saznam je da uradim to normalno, polako, kako bih inače radio.

Sledeći dan, sredi - dobio sam kupone, i polako ih prelistao. Bilo bi mi sasvim jasno kad bih video ime, odšetao do njegovog stola, pogledao sledeće ime, odšetao tamo. Davao sam sebi kontrolu, uobičajena brzina. Prešetao sam ceo događaj. Kad sam završio - pobedio sam prethodno vreme za skoro 30 sekundi.

Zatim se javilo drugo pitanje - kako se to dogodilo?

Šta mislite? Zato što nisam paničio. Možda sam trčao, fizički brže od jednog stola do drugog, ali dok sam išao kroz imena moj um je bio haotičan i smotan, ne bih procesuirao ime i lokaciju osobe u sobi brzinom kojom bih to radio dok sam bio smiren, tako da sam sve skupa radio brže smiren.

Samo da razumete - ako ja mogu to shvatiti, samo gledajući sopstveni život, mislite li da je moguće da neko ko se bavi društvenim inženjeringom, ili neki

naučnik uma, propagandni agent zna iste stvari o ljudskom umu? Da dok je u strahu, kad je nervozan ili uspaničen da ne može učiti, da ne može misliti? Mislite li da to možda može imati neke veze sa time što ste zatrpavani svim mogućim stvarima o NWO, kontroli uma, FEMA kampovima, sve odjednom? Koristeći strah?

Šta mislite, mogu li oni znati da će se vaši umovi zaključati i da nećete biti sposobni da saberete 2 i 2? Da li je moguće?

Hoću samo da razmotrite ovo kao mogućnost.

\*\*\*

Pogledajte šta Alex Johnes radi, sa njegovim filmom "Endgame"? Dok to odgledate ... Gde je tu rešenje?

Pretrpani ste stvarima koje niste spremni da čujete, niste u ispravnom mentalnom stanju da bi ste to čuli. Kad sam to shvatio, primenio sam sve lekcije izvučene iz mog života i znanja, i radim ovo što radim sada. Šta to?

Vidite, učio sam prilično brzo. Vodio me je moj sopstveni duh da ispravim greške. Kad sam prvi put došao na youtube, nisam ni planirao da postavljam neke snimke, jedini razlog je ... Ljudi me pitaju šta mi "Adampants" znači, zašto sam uzeo to ime - ne znači ništa, vidite, jedan moj prijatelj se zove Adam, jednog dana je birao korisničko ime za nešto, sedeo sam pored njega i požurivao ga - "ajde već jednom, lupi nešto" - da bih mu mogao poslati neki link ili šta god je već bilo putem emaila. Nije mogao misliti, i pogledao je u svoje krilo, odjednom ukuca "Adampants". Adampants?! A on: Da, ja sam Adam, ovo su moje pantalone - počeo sam se smeјati.

Pa, hteo sam da pošaljem neki komentar, ili mail nekome, i ni sam nisam mogao smisliti ime, nikad nisam mislio da ću postavljati neke snimke, nije mi bilo bitno, i zato što nisam mogao smisliti ime sam se nasmeјao i setio ove situacije - rekoh "Ok, Adampants" pa sam samo otkucao to i tako je ostalo, jer sam prvi video poslao pod tim imenom. Ali nema nikakvog značenja u tome, osim možda sinhronicitetskog, možda su Adam i Eva sad Adam i Pantalone - stvarno, tako je ime nastalo.

Bilo kako bilo, moj prvi video na Youtube se sastojao u glavnom od moje nerveze. Znao sam koliko sam znao, i stvari kojih sam svestan, znao sam da ljudi koji će ovo slušati nisu znali to. Takođe sam znao da će ih deo stvari koje ne znaju držati podalje od obraćanja pažnje, ili verovanja u ono što govorim. Nije da ih ne bih mogao navesti da razumeju, ali znam da je kontrola nad verovanjem i kontrola uma dovoljno jaka da ih navede da batale video pre nego što bih im mogao pokazati.

Znači: znao sam da mogu objasniti, znam da imam tu sposobnost, ali sam svejedno bio nervozan jer sam znao da će mnogo ljudi biti odbijeno od snimka zbog lenjosti, letargije, raspona pažnje, prevrtanja očima, totalno



programiranih umova - pre nego što im uspem pokazati da je to program, zatvorili bi video. To mi je stvaralo jaku nervozu.

Bilo je dosta dobrih informacija tamo, ali je takođe bilo i - pa pod jedan, kvalitet snimka je bio očajan, pored toga u početku sam samo besneo i kukao, besneo i kukao i besneo i kukao, jer sam bio ljut, bio sam besan na budućnost. Ljut jer sam znao da mnogo ljudi neće čak ni slušati. Brinuo sam o tome hoću li uspeti ili ne. Razumete li? A to je inhibiralo moj izražaj u tom trenutku.

Dok sam prolazio svojom stazom, mnogo lekcija su mi bile brzo pokazane - šta su lekcije nego zbrajanje dva i dva unutar vašeg sopstvenog života? Na vašoj sopstvenoj stazi? Vaš duh će to uraditi, samo budite svesni {eng: mindfull} istine koju osećate unutra.

Puno sam se razvio od kako sam došao na youtube pre godinu dana. Ono što bih rekao sada nije ono što bih rekao onda, što ne znači da ono što sam govorio tada nije bilo validno - bilo je validno za progresiju. Ali smirio sam se - jer sam shvatio, to je to! Setio sam se ispita, setio sam se kupona, sedio sam se kako se um zaključa u nervozi. Počeo sam čitati knjige, radio istraživanje, stotine i stotine stranica, Fritz Springmeier, četiri knjige Davida Ickea - ne da bih ih ponavljao, nego da vidim šta imaju da kažu.

Shvatio sam kad sam čitao "Najveća Tajna" da je to veoma traumatična knjiga. Fritz Springmeierove stvari su takođe veoma traumatične, a ljude sam poznao bolje nego što su ih poznavali oni koji su iznosili te informacije.

Ne kažem da David Icke ima loše namere, on radi posao govornika odlično, daje iz sebe - ali postoje stvari koje ja znam. Poznajem ljude. Veoma sam saosećajna osoba, prema oba pola. Poznajem ljude, i poznajem um iz sopstvenog iskustva. Pomislio sam - pa stani malo, svi ti ljudi prvo moraju biti otključani. Jer ako nisu - još uvek nisu sabrali dva i dva iz sopstvenog života. A ako nisu, i kreću u ovo bazirani na površnim značenjima - sjebani su! Znao sam to odmah, reko au bogte ... stani malo.

Tad sam počeo shvatati anarhiju. Sve je to bilo ogromna crvena zastava. Tako da sam stao, rekalibrisao sve, i vratio se na početak. Ako ljudi nisu otključani, onda će ih ove informacije samo paralisati. Rekao sam vam to u "Isceļjenje počinje odmah". Kako ću vas otključati? Pratim stazu. Ponovo, ne brine me da li ću uspeti ili ne, nemam neki određeni cilj ili ishod na umu. Jer bi to bio cilj koji opravdava moja sredstva, a to neću dozvoliti.

Znam šta je ljudima potrebno: potrebno im je da nauče kako da izvuku značenje iz sopstvenog života. I to je sasvim moguće, ali caka je u sledećem:

Mozak, ako će menjati sopstvene žice da bi mogao sprovesti takvu vrstu razmišljanja, rezon, logiku, prepoznavanje šablona - on će morati promeniti sopstveno ožičenje na takav način jedino ako vi to radite uz punu svest. A za to je potrebno vreme. Tako da moram biti katalizator u tom procesu, i biti strpljiv. Zato je prošlo skoro godinu dana do danas.

Imam mnogo stvari koje bih hteo da podelim, ali ako bih sad sve što znam samo izbljuvao - ako mi je stalo do vas - a radeći to bih vas samo povredio. Što bi bila direktna kontradikcija, morate uzeti celu sliku u obzir.

Možda je bilo naporno čekati toliko dugo, i bolno čekati ljude da vas stignu, ali ako vam je zaista stalo do njih to je upravo ono što ćete uraditi.

Tako, da znam šta radim - valjda. Daću mišljenja koja sam izvukao iz sopstvenog života, da, ali ću vam uvek, ne znam ako ste primetili - pokazati i kako sam do toga došao. A način na koji vam pokazujem vas drži podalje od toga da ga počnete kopirati. Bar radim to najbolje što mogu, mislim da sam napravio pristojan posao, kao jedna osoba koja govori gomili ljudi. I ne pravim strategije previše, jer ako strategizujem ovo što govorim onda inhibiram tok mog govora što neće biti autentično.

Tako da govorim onako kakav jesam, podučavam kako podučavam, istovremeno sam i učenik i učitelj. A ono što pokušavam da vas naučim jeste kako da učite od sebe. Kako da izađete na kraj sa pritiskom, bazirano na lekcijama koje ste dobili kroz život, sećali se sada ili ne - želim da ih se setite, želim da se vratite i da ih nađete. Za to će biti potrebno vreme - morate biti strpljivi, ne možete svirati gitaru čim je prvi put uzmete u ruke!

Rezultati će se postarati sami za sebe - ako izrazite sebe ispravnim sredstvima, imaćete ispravnu iluziju cilja, razumete li ovo? Ako se fokusirate na cilj, vaša sredstva će se korumpirati. Ako se fokusirate na sredstvo - imate veru, ovde poverenje dolazi na scenu - veru u vaš instinkt, u izražaj ljubavi, ako verujete da je ljubav superiorna svesnost - onda morate imati poverenja, morate pružiti veru vašem duhu, istini.

Ljubav je dvosmerno zamenjiva sa istinom. Ljudi ovo ne shvataju, navođeni su pogrešno, nije njihova krivica, ali imaju verovanje ... možda su čuli nekad da pominjem bezuslovnu ljubav, ali problem je u tome što misle da "beskonačna ljubav" znači "beskonačno ružičasto".

Pokušajte zameniti reč "Ljubav" rečju "istina" i onda to izgovorite. Bezuslovna istina.

Ljubav ne ide okolo bivajući sva ružičasto paperjasta, ona radi ono što je ispravno u svakom datom momentu. Možda će izgledati nepristojno prema nekome, to možda on ne zna ali zna ona. Verujte ljubavi u sadašnjosti.

Tako da sam doneo odluku. Ne mogu kontrolisati svoja iskustva, shvatio sam to. Ne mogu kontrolisati ono što se dešava u mojoj stvarnosti. Moj um možda može uticati na događaj, ali nemam kontrolu nad time zaista, ali nad čime imam kontrolu onda? Nad onim što dajem, nad mojom percepcijom.

Kažu, "onaj koji je nadišao" {eng: "He who overcometh"}, šta mislite, šta je to što nadilazite?

Šta je ego ako ne podređivanje kolektivnim uticajima koji su stizali od vaše stvarnosti, od prvog dana? To je ego.

Ova ideja o "demontaži ega" je kompletno pogrešna - ja svoj ego koristim non stop! Ličnost je i dalje prisutna, nisam moron, znam kako da ulazim u interakciju! Nećete izgubiti um osim ukoliko ste član nekog kulta koji vam ispira mozak.

Kada kažem da je Ego problem, ono što mislim pod time je verovanje da ste vi taj ego, jer verovanje da ste vi taj ego znači da ste dozvolili društvu da vam govori šta vi jeste, i to unutar zatvorskog sistema. Vaš cilj, je da vi kažete tom društvu i vama samima šta vi jeste, bez obzira na ono što vam ono govori.

To je iskrenost. Kada izrazite sebe onako kako se zaista osećate, ono što zaista znate, bez obzira na vašu stvarnost. Vi niste ono gde jeste, niste vaše iskustvo, vi ste onaj koji iskustvo ima - ako dozvolite da vas vaše iskustvo menja, da vam diktira ko ste, postajete to iskustvo i tako bivate uhvaćeni u mrežu.

Ako konstantno bežite od bola i jurcate za zadovoljstvom, pri tome misleći da je to nekako vaš identitet - vi ste u mreži. Ovo je veoma bitno. Veoma bitno.

Ne možete promeniti ono što vam se događa, u smislu da vaš ego kreira vaš život ovde - usled Zakona Karme i Zakona Privlačnosti, koji su vam nametnuti usput rečeno. Nametnuto je! Pogrešno je. Prestanite gledati Tajnu, pogrešno je!

Sve što bi ste želeli manifestovati iz ega je samo nesreća u najavi. Samo je pitanje načina na koji će to prekršiti nečiju volju a oni to znaju. Kad manifestujete iz ljubavi - ljubav ima prioritet, manifestovaće ispravno razumeli vi to ili ne.

Vaš um kreira vašu stvarnost. Ako ste samo um, ignorišući Duh - potencirate veoma loše stvari. Ako sebe predate istini - a na to se sve svodi, ljudi. Nije u pitanju padanje na kolena i obožavanje kao neki porobljeni sluga. "Služiti Boga" - šta?! Ne bi ste postojali bez boga! Služenje boga?!

Žene, imate li decu? Prolazite li ceo taj proces da bi ste rodili dete koje će vas obožavati? Da li je to vaša motivacija? Terate li dete da potpisuje ugovor da vas obožava, da vam se klanja pet puta dnevno?

\*\*\*

Evo jedan dobar primer onoga što želim da . . .evociram u vama, vašim razumevanjem toga zašto je strpljenje vrlina.

Upravo sam uzeo pauzu od 10 minuta da poradim nešto, vozio sam se okolo i sad se vratio. Kada bih pokušao da kažem šta mi je sve prolazilo kroz glavu tokom 5 od tih 10 minuta, trebalo bi mi tri sata linearnog jezika, linearnog govora. Ovo je ključno, i ovo je razlog zbog kojeg je strpljenje neophodno. Šta

se dešava, ako sve dođe odjednom u vaš um potopi vas, zar ne? Jer stvari vidite šire i u poređenju sa načinom na koji govorite je jednostavno previše.

To je kao da imam e-knjigu, za adobe čitač. Recimo da knjiga ima 20 000 stranica. Imam memorijsku karticu, mogu je jednostavno priključiti na vaš hard disk i kopirati. Kad se kopiranje završi, vi imate informaciju. Bilo je potrebno par sekundi za transfer, i sad imate 20 000 stranica informacija. Ali ako nemate cd ili dvd čitač, nemate internet vezu, memorijsku karticu ili flopi disk ili bilo šta slično, nemate ni jedan način da prenesete te informacije osim da čitate reč po reč nekom drugom, ili da date njima da pročitaju.

Metod kojim ćete doći do informacija kada izvlačite informacije iz vašeg života, i kako vežbate mozak vam postaje sve bolji i bolji u tome - metod kojim ćete to raditi nije isti metod koji ćete koristiti da tu informaciju prenesete. Ljudi se zaključaju, potopi ih. Završe tako što će vas kritikovati, zbog njihovog nemira.

Nije da neće da vam kažu, kladim se da ima ljudi u tajnim društvima, kao što rekoh pre koji žele da vam kažu. Takođe i trpe posledice, ako pokušaju to učiniti a vi prevrnete očima, ili preterate jer ne želite da ih slušate zbog vašeg verovanja da znate, to ih navodi da vas mrze još više. Ovi ljudi ... Vladin agent nema vremena da bude strpljiv. Nije da ne žele reći ljudima, smem se kladiti da ih ima koji žele, ali ne znaju gde da počnu. Da imaju vremena za strpljenje, znajući da ćete ih ometati, na način za koji čak ni ne znate da je ometanje ali znaju oni.

Kada prekinete prijanjati na određene frekvencije, vidite stvari za koje niste ni pomislili da su moguće. Zato se smejem ljudima. Jedan lik mi je poslao poruku: "Postoji li čist kanal kojim možemo komunicirati? Siguran kanal"? Odgovorio sam mu sa "Šta misliš pod "siguran kanal"? "Nešto gde nemožemo biti detektovani, privatno."

Oni u znanju se smeju takvim stvarima. Oni koji nisu, ali misle da jesu - nemaju pojma zašto se smejemo. Nećete razumeti ovo onako kako jeste, ali ipak ću vam reći:

Ne postoji privatna komunikacija. Neki od vas misle "tehnologija" ... haha.

Vidite, čak ni vaše misli nisu privatne. I reći ću vam nešto, to je zapravo veoma oslobađajuća stvar ako naučite nešto iz toga. Ako znate da vaše misli mogu biti čitane, zašto bi ste lagali?

I ovo je zanimljiva stvar, ako se priklonite istini, bez obzira na Izvor, samo istini koju osetite - ne može biti pobeđena. Mogu izvršiti invaziju na vaš um, ali ako ste u Istini - videćete to kao oslobađanje.

Poput one "igre ravnoteže", znate, stanete jedan ispred drugog, dignete ruke u vazduh i pokušavate jedno drugog izbaciti van ravnoteže. Tu igru možete izgubiti na dva načina, ako ste gurnuti pa padnete unazad, i ako kada ste gurnuti sa previše kontra-sile sebe nagnete napred opet ispadate van

ravnoteže i svejedno gubite. Neko sa dobrim balansom bi vas mogao navesti da padnete ka njima, ili vas gurnuti unazad.

U tome je caka. Zato kontrola uma nije ono što mislite da jeste. Ako je rade previše, poguraće vas ka istini. Ako je rade premalo - doćićete do istine prirodno. Ako vas uplaše - izabraćete istinu čak i po cenu života. Ako vas zavode - učite iz tog zavođenja. Ako vam izvrše invaziju na um - ja to vidim kao dobru stvar. Jer ako slušaju vaše misli, to znači da ih moraju uzeti u obzir.

To je meni dobrodošlo. Ljudi koji slušaju moj um su dobrodošli, jer se ne pretvaram da sam savršen. Mogu učiti iz moje iskvarenosti, i učiti iz načina na koji pokušavam da tu iskvarenost nadiđem.

Nemate privatnosti. Što pre to shvatite - bolje za vas. Ako se priklonite istini - šta imate da krijete? Jedini razlog zbog kojeg bi ste se krili jeste strah od osude drugih ljudi, i to ako osetite da je vaše telo bitnije nego sama istina.

Setite se - priklanjanje vidljivim lažima, ili priklanjanje nevidljivoj istini. Vera. Ali ne vera u nekog objektiviranog boga, već samo vera u ono što osetite da je istinito i ispravno unutar sebe, ono što vam daje radost. Držite se toga, držite stvari prostima!

Ovima iz programa za kontrolu uma i entitetima je verovatno bizarno to što zapravo smatram dobrodošlim njihovo posmatranje mene. Osećam se kao da sam u onoj "Big Brother" emisiji, u kojoj sam 24h pod nadzorom. I ni ne smeta mi, ne znam zašto, ali jednostavno - nije me briga.

Neki paniče: "Prati me crni helikopter!" Pratio je i mene, pre godinu i po. Mahao sam! Neće me pratiti okolo, a i ako rade to, boli me uvo. To i znaju. Zašto, zato što sam dovoljno dobar u komunikaciji da ako me prate navedem ljude da ih primete.

Tako, oni znaju da je potrebno previše vremena da se nekome prenese istina. Na primer, ja mogu prići nekoj osobi i veoma brzo ih navesti da razumeju. Uživo, u svakom slučaju - jer će morati da procene mene, i moju energiju. Ima više od prostih reči, ljudi!

Zašto agenti ne sede u kombiju preko puta moje ulice? Šta mislite? Zato što bih odmah izašao iz kuće, prišao njihovom kombiju i rekao "Ćao!" Ako će da me prate - ima i da pričaju sa mnom. Ne smeta mi što su tamo, ali nateraću ih da misle o tome. Zašto to radite? Imate li suženu percepciju? Koja je svrha toga što radite? Zašto se krijete? Pogotovo ako sam voljan da pričam sa vama? Jel svrha pokušavati da me napravite nervoznim validna? Da li ste skrenuli sa sopstvene staze, jer ste legion nečega što vas tera da skrenete? Da ste imali izbora, dal bi ste bili moj prijatelj, ili prijatelj nekome ko vam izdaje naređenja? Budite iskreni prema sebi.

Ako žele da sede i gledaju me ... neće to raditi jer znaju da znam da me gledaju. Gledanje na daljinu {eng: Remote Viewers}, astralni putnici, ceo paket. Zašto bi izvodili predstavu sa kombijem? Već znam, i oni znaju da

znam. I zato što znaju da znam, to ne bi bilo efikasno kao ono što rade meni. A ono što rade meni je ono što rade ljudima kojima nije stalo do onoga što rade ljudima van znanja da bi ih isprepadali. A ni ne mogu me zaista klasifikovati kao nekoga ko im je opozicija.

Šta mogu da kažu o mojim snimcima? Šta? Da su pogrešne? Da je moja poruka negativna? Učim ljude da budu živi, traže istinu iznutra, to uključuje i vladine agente. Ako neki agent sluša ovo, to uključuje i tebe! I ti znaš da to osetim. Šta možeš da kažeš? Pogotovo ako znaš koliko je moj um bio iskvaren, kao posledica određenih formi kontrole uma. I koliko se trudim da dozvolim ljubavi i duhu u meni da dođu na površinu u lice tome. Šta ćeš raditi? Hajde! Kritikovati me zato što pokušavam da izlečim nepozvan, zato što sam motivisan da iscelim ono što moj um misli da želi i zato što to još uvek radim? Šta ćeš reći? Da to ne zaslužuje poštovanje?

Znam li da je većina njih veoma uskog uma i pod istom kontrolom kao i svi drugi? Da.

Mogu zamisliti koliko im je teško da me napadnu jer im se odmah obratim kad to urade. I oni znaju da znam. Zapravo, jednom je vladin agent uključio mikrofon i počeo mi govoriti direktno u glavu. Rekao je "Vidi, znam da ne želiš da se mešaš" i isključio mikrofon. Ne bi to radio da nečim što sam radio, koliko sam se trudio i koliko sam neutralan pokušavao da ostanem uprkos svemu tome nisam nekako, na neki način zadobio njegovo poštovanje, nisam znao pun potencijal tih stvari koje imaju. Ne bi mi to rekao. Znam jer ne želim da se mešam, ja bih voleo da mogu jednostavno da podučavam, da budem u svetu gde mogu jednostavno pomažem ljudima na njihovoj stazi i uživati u tome. Znaju da me ne zanima celo ovo sranje sa NWO, u smislu da za mene nema nikakvo značenje. Vidim ga kao inhibitor, nešto što stoji na putu istini, ali me to ne interesuje, niti ga želim. Oni to znaju.

I šta mogu da kažu, šta mogu da urade? Neće ništa raditi direktno. Šta mislite, FBI agenti će mi doći na vrata? Neće sebe da stavljaju u tu situaciju, jer bi sedeo tamo i pričao sa njima. Jedina stvar koju bi mogli je da me prebiju, a znam da ne bi to ni želeli da urade. Mislim stvarno, hajde da vidimo šta u stvari radim? Uprkos njihovom planu, pravim strašno mnogo lečenja. Mora li bi biti zaista temeljno zlobni da bi me prebili za ono što radim. Nisam to uopšte tražio, šta mislite, da sam bio teoretičar zavere? Nisam, imao sam sopstveni biznis i sopstveni život. Tražio sam duhovno, znanje o sebi, i slučajno otkrio ove stvari zbog znanja koje sam stekao. I oni to znaju. To je bio nesrećan slučaj, nisam to tražio! To je jednostavno situacija kojoj ne mogu okrenuti leđa sad kad sam je video. Šta mogu raditi? Ponašati se kao da je sve kao što je bilo? Sad je samo pitanje integriteta.

Ne volim da pričam o kontroli uma. Više bih voleo da sam u svetu u kojem to ne moram da radim, ne dobijam baš nikakvo uzbuđenje iz toga. Ali ne mogu ... to je kao "eee jebiga." Znae, gledate to i .. "eh ... Niko drugi neće moći da ..." Ne znam, ja to tako vidim, znam koje sposobnosti imam, i oni pokušavaju da razbiju moj um na parčiće, od samog starta. Nisam još o tome pričao, pokušavaju da mi rascepkuju um da bih završio u instituciji za duševno

obolele. Ono što meni rade je ono što su radili Kurt Kobejnu, siguran sam, i svakom poput njega, ali zbog nečega, nije imalo efekta na mene. Umesto toga sam izvukao značenje i razumevanje iz toga, opet - istinu, zbog moje naklonjenosti ka unutrašnjoj istini.

Savršeno me je bolelo uvo ako se moja realnost promeni, i to je verovatno bilo bizarno za njih. Bez obzira na njihov pristup: "Hm, nema nimalo srama, nemožemo ga ucenjivati jer će prihvatiti bilo kakvu iskvarenost u vezi njega, ne možemo ... da vidimo, zna o kontroli uma, zna o entitetima i zapravo gleda na to nekad kao ... interesantno iskustvo, šta mi u stvari možemo da radimo jer je on zapravo počeo da cima nas" Nazvao sam FBI, pre godinu dana, ostavio poruku, nije bilo poziva - čovek bi rekao da će iz pristojnosti poslati nekog psihijatra da proveri moju "ličnu bezbednost", ne.

Zato sam pronašao jednog bivšeg FBI agenta, onoga o kojem sam pričao u "propaganda, parabole i percepcija". Zbilja želim priliku da sednem za sto sa tim ljudima. Mislite da ne bih?! I oni to znaju, a kad bih uspeo - ne bi čak ni bilo o njihovom planu. Jer to nije ono o čemu ja jesam, to nije iskustvo koje bi dobili od mene. Tako, mislim, ako bih mogao uraditi bilo šta - ako bih mogao navesti ljude koji su upleteni u taj plan da razmotre sopstvenu stazu, i o čemu je život izvan kontrole pod kojom se nalaze ...

Shvatam da je to previše, shvatam da su agentima pokazane stvari koje deluju poražavajuće, beznadežno -ako ste apsorbovani telom, i životom u telu. Ne zanima me ako ste videli druge svetove, ne zanima me ako ste videli Ambis, prirodu ove stvarnosti. Nekad ste videli ovo kao realnost, i samo zato što vam je pokazano nešto novo ne znači da je to i istina! Ali, svesnost koja vodi vaše misli suptilno kontroliše kako vi percipirate tu novu realnost i kako će to uticati na vašu tačku gledišta.

Vidite, bilo ko čiji je veo podignut na takav način je odvojen od društva. Preziru narod, jer ono što je podiglo njihov veo, takođe kontroliše i ljude. I non stop će im smeštati situacije u kojima sreću ljude koji pojačavaju njihovu mržnju prema njima, ponašajući se glupo, agresivno, pokazujući kako pojma nemaju na način koji je uvredljiv specifičnosti osobe koja je kontrolisana od ove svesti da izvrši plan. Navodi ih da ne žele pomoći, ili pružiti strpljenje, nego ih odbije od ljudi jer magično zaborave da je ono što im daje znanje upravo ono što navodi ljude da se ponašaju na takav način!

Ne vide celu sliku. Recimo entitet, entitet vam daje znanje, zatim stupite u kontakt sa ljudima koji vam deluju veoma glupo jednom kad shvatite određene stvari. A ponašaju se tačno tako da vas iritiraju... i nikad ne stanete momenat da razmislite "Čekaj malo ... Mrzim ove ljude. Zašto ih mrzim? Zato što su glupi! Zašto su glupi?" O da - ista stvar koja je vama podigla veo zaborava.

Moraćete mi verovati.

Za održavanje tajnosti nisu dovoljne proste pretnje, moraju naterati osobu da mrzi "ovce". Shvatate li? Koordinisani su potpuno. "Ovi ljudi pokušavaju da urade ovo meni?!" NON STOP!!!

Oni koji su slušali moje videe do sada će razumeti ovo što ću reći, oni koji su upravo počeli neće. I neću odgovarati na pitanja o ovome, jer sam to pokrio u drugim snimcima.

Dobijam pitanja - recimo, jedan dan razmišljam o NLO, i odjedanput dobijam gomiletinu emailova koji me gurkaju na traženje daljih informacija o NLOima! Ma zar nije zanimljivo. Ili mislim o nečemu drugom, a mailovi koje dobijam su nekako sumnjivo vezani za to ... ili mislim "dobro, ne mogu osuđivati ljude, ta glupost nije njihova krivica" i odjednom dobijem gomiletinu mailova i zaista glupih komentara. Hmmmmmmmmm ....

Mislite? Mislite, ha? Možda, samo možda?

Bilo kako bilo, oni od vas koji su slušali sve što sam do sada poslao u potpunosti, shvatiće o čemu pričam. Ovo je veoma stvarno, i morate biti svesni toga. Setite se - polariteti. Kao što su vas pokušali kontrolisati kroz Star Wars.

"Sith ... misli samo na sebe. A Jedi je potpuno nesebičan" stvarajući polarne suprotnosti.

Prava duhovna osoba možda izgleda kao Jedi, ali to samo tako izgleda. Ako si potpuno nesebičan, uništavaš sistem. Zašto? Zato što si ti deo tog sistema, tako da ako samo daješ i potpuno si nesebičan (selfless) - onda ništa ne primaš.

Ako samo uzimaš - ponovo uništavaš sistem. Istina bi bila to da moraš da održavaš sebe kao deo sistema, i sam sistem. OBA. Sebična nesebičnost. Imaš i ti pravo na radost ...

Postoje dve energije.

Energija bolesti stalno uzima ... uzima u očekivanju da će i od nje biti uzeto. Energija zdravlja, normalnosti, bi bila davanje znajući da ćeš primiti, to su dve veoma različite energije. Jedno je patogeno, bolesno, drugo je normalno. Ljudi su u glavnom hibridi, ovo drugo povremeno ispliva na površinu ali su u glavnom dominirani od strane prve energije, uzimanja i očekivanja da će i od njih biti uzeto.

U čemu je razlika? Jedno je dualitet, drugo se odvija singularno. Iako koristim termine "uzimanje" i "davanje", različite reči da opišem dve različite energije o kojima govorim, ali to je iluzija, zato što je ono istinsko davanje isto što i primanje! Apsolutno ne postoji razlika. Ne može se nekome dati "pravi dar" bez da istog momenta ne primite "pravi dar", niti možete zaista primiti nešto pravo bez istovremenog davanja. Ta dva koncepta su jedno. Jedno se jednostavno ne može dogoditi bez onog drugog. Zaboravite "pravac" - takvo nešto ne postoji. Razumite, to je normalna kreacija. To je to. To je priroda prave stvarnosti - nije moguće nešto dati bez istovremenog primanja. Probajte to sada uraditi - ne iz ega, ego to ne može uraditi, to jednostavno osetite kad se dogodi... ali se ego može modifikovati tako da bude prijemčiviji za takvu vrstu uticaja. Ali kad se dogodi, znaćete tačno o čemu govorim.



Ovo svako zaslužuje. Recimo da sam "davač", koji je ovde ovog momenta. Kome dajem? Svemu. To uključuje i "uzimače"

Ovo je zanimljiva stvar kod uzimača - ili, "odvojene energije": oni NE MOGU primiti. Oni neće da primaju. Jednostavno ne mogu, i to je razlog zbog kojeg uzimaju. Kada se razume šta primanje zaista jeste, shvati se i da "uzimači" jednostavno ne mogu to uraditi.

Zato što nije sposobno da primi, nije sposobno ni da zaista razume šta davalac u stvari daje.

Energija "uzimanja" pokušava konvertovati "davače" u "uzimače". Vođenje zapisnika o vašem ponašanju je deo toga, jaka kontrola uma nad vama kroz vaš život, propagiranje ismevanja baziranog na normi, ako imate svest o tome, koristeći pseudonauku zvanu psihijatrija, ili bilo šta drugo u medijima, humor, komedija je broj jedan vektor za kontrolu uma - uzdah olakšanja, smeha kad se ubacite pravo u centar norme ...

Poenta koju hoću da prenesem? Nemam metu. Hteo bih da uzimači budu oni kojima dajem. Jer ne mogu uzeti ono što im je dato! Zato pokušavaju da vas preobrate u uzimače - nečim što je sad krivica, stram, strah. Ono što dajete ne može biti uzeto. Ljubav ne može biti uzeta, može biti samo data i primljena, ona je drugi propusni opseg, potpuno druga stvar.

Tako da nisam isisan ako dajem uzimaču, jer me davanje istovremeno održava. Ne ponestane ti! Nemam cilj, ali bilo bi lepo kad bi neki uzimači zapravo dozvolili sebi da prime. Kad prime, videće da je ono što primaju toliko iznad onoga što pokušavaju da uzmu da se ne može ni porediti. Jedno je živo, drugo je mrtvo. Ako uzimate u očekivanju da će biti uzeto od vas - mrtvi ste. Ako kopirate normu, dozvoljavajući da vam značenje bude dato umesto da ga sami izvlačite iz sopstvene staze - mrtvi ste. Možda ćete biti sposobni da se krećete okolo, svesni, ali ćete biti svesno mrtvi.

To je značenje Hristove rečenice - "Neka mrtvi sahrane mrtve". Nije pričao o lešu koji sahranjuje drugi leš. Oni koji su svesno mrtvi a to ne shvataju.

Balzamiranje tela, šminkanje tela, očuvanje tela?! Groblja podsvesno promovišu obožavanje tela. To je ozbiljna bolest, ok? Ne mogu da zamislim granu drveta koja se savija i žali nad otpalim listom umesto da redistribuira svest na druge pupoljke koji cvetaju. Neka mrtvi sahrane mrtve.

Šta je "dizanje mrtvih", ako ne navesti ih da se priklone istini koju možda ne mogu da odmah uvide, jer njihovo izvlačenje značenja iz njihove staze počinje da se buni i odbacuje laži koje mogu da vide?

\*\*\*

Morate izvlačiti značenje iz sopstvene staze. Ne zanima me ako se ljudi u početku smeju polovini vaših zaključaka, batalite ljude! Bar pokušavate. Ne dozvolite da vas bilo ko, ikada, obeshrabri u tome. Što više pokušavate sabrati dva i dva, to ćete bolji postajati u tome. Učićete brže ako gledati sopstvenu stazu. Šta mislite da "hodanje uskom stazom" znači osim izvlačenje značenja na vašoj stazi? Uska je jer je vaša, čim postanete usisani sa vaše na tuđu stazu ona postaje "šira staza", a to može doći u mnogo oblika i veličina, od seksa, droga, propagande, kroz razne stvari koje vam odvlače pažnju od učenja sa sopstvene staze.

Govorim o posmatranju. Možda ste umetnik, naslikali ste par slika i sklonili ste ih negde. Pronađite ih i pogledajte ih ponovo. Pogledajte dnevnike koje ste pisali pre 10 godina. Sve je tu, sve vam je pred nosom.

Ovo ne znači da trebate ignorisati svoju stvarnost, jer je stvarnost deo vaše sopstvene staze. Videćete da kad ... nazvaću to davanje/primanje, re-davanje. To je druga stvar, ali kad dajete i primete videćete da se osećate živima.

Momci, možda tražite društvo, vidite devojkicu koja vam je seksualno privlačna, i mogli bi ste krenuti putem gde je pokušavate ubediti u to da vas vidi kao seksi tip, da prihvati da bude sa vama, navući je na to da radi nešto sa vama ... drugim rečima, uzimanje.

Ali ako prestanete sa time, ako ste na tom putu i skočite sa tog voza - i zapitate se "Šta ja njoj mogu dati?" Ja sam muško, znam kako momci manipulišu devojkicu, da li bi pomoglo njenom duhu ako bih zapravo izdvojio vreme za nju da je slušam bez povlačenja ikakvih konaca? Šta ako bih to uradio? Šta ako bih zapravo uspostavio kontakt očima i stavio do znanja da hej - nisu svi momci loši, ne moraš ulaziti u seksualni odnos ako ne želiš.

Nemojte nikad dozvoliti da vas neko navede da se osećate krivima jer nećete da se dajete! Seks je samo stimulacija tela, samo hemikalije. To je depersonalizovana droga. Podsetite ih koja je razlika između seksa i vođenja ljubavi, seks je obožavanje tela, stimulacija nervnog sistema koja ne znači ništa osim dolaženja do hemijske ekstaze. Vođenje ljubavi je stimulisanje duha unutar tela.

Šta ako bi ste zapravo koristili intuiciju za nešto dobro? Šta ako bi ste приметili da je ona jako privlačna i da joj se nabacuju non stop, i sve što želi je neka vrsta autentičnosti koja je gotovo nepostojeća u ovom svetu? Šta ako vam to padne na pamet, zatim to i uradite? Sednete na pola sata i ne lažirate slušanje, budete direktni sa svojim mislima.

Vidite, mnogo ljudi misle da je bivanje direktnim i nabusitim iskrenost. To što govorite ono što mislite vas ne čini iskrenim. Zašto? Šta ako je ono što mislite zaključak koji ste dosegli usled poricanja, filtriranja stvarnosti, bazirate zaključak na lažima znali to ili ne, on je pogrešan, i prema tome, to je laž - laž naspram vašeg duha? Govoriti ono što mislite vas ne čini iskrenim. Ali ako ste u stanju za davanje, i znate da je ona vredno biće ... Zaboravite na seks i

samo razmislite o ovome. Pretvarajte se da vam je sestra! Ili majka, da ste se vratili kroz vreme, a ona vam je majka, kako bi ste je tretirali onda? Zatim ostanite dosledni. I posle pola sata - "Pozdrav, bilo mi je drago" - i odšetajte! Ne tražite joj čak ni broj, čak ni ako ona traži od vas.

Ne treba vam veza, ima 7 000 000 000 ljudi na planeti - vi ste već u vezi samom činjenicom da ste živi. Davanje nema vezivanja! Muškarci, slušajte me. Otiđite, sa osmehom. Ne radite to robotski, kopirajući ponašanje, imajte ispravnu nameru. Kad odete, dali ste najveći dar. "Wow, ovaj dečko nije hteo ništa od mene". Videćete da ste izašli izvan uzimajuće energije i da ste podigli njen duh. Čujete li šta govorim?

Setite se, rekao sam da ne možete dati bez primanja. Ako uradite nešto ovako - i ne idite da tražite devojkicu, ovo je samo jedan scenario, postoji mnogo načina za davanje mnogim tipovima ljudi, molim vas ne budite mehanički, robotizovani kao kiborzi kad čujete da vam govorim scenario.

Nakon što date na takav način, i odete - obratite pažnju na kako se osećate. Kakvo je nebo? Koliko su žive boje na lišću? Kako lepo zvuče ptice sada?

Ne možete dati a da ne primite - a zatim se zapitajte, šta da sam koristio moj standardni pristup? Šta da sam se pravio cool? Šta da sam pravio strategiju oko stvari koje ću reći, računajući na njenu percepciju mene dok to govorim, da bih oblikovao način na koji me vidi? Šta da sam živeo laž? Šta da sam pokušao iskoristiti situaciju jer sam hteo sastanak? Da li bih osećao - i budite iskreni prema sebi, da li bi mi ptice pevale tako lepo kao sada? Da li bih primećivao stvari koje primećujem sada?

Ne pokušavajte razmišljati o ovome što govorim, jer ne možete. Ne možete zamisliti, ne možete to ponovo stvoriti, to je nešto što se mora dogoditi, morate pratiti stazu. Tek tada ćete moći znati kako ćete se osećati, i ne očekujte da možete pretpostaviti kako je to jer ne možete.

Govorim da nakon što date, na bilo koji način - pravi dar nema vezivanja, nema motiva na bilo koji način, nije proizvod meditacija, nije proračunat u mozgu, on se dešava. Zašto bi se desio? Ako ste u ljubavi i želite da spoznate sebe, bićete postavljeni u poziciju koja će vam dozvoliti da to učinite. Apsolutno, 100% sam siguran u ovo. Ne pitajte me kako - verujte mi.

Drugim rečima, ne morate tražiti iskustva i situacije, ako zaista želite da spoznate sebe - obećavam vam, bićete postavljeni u situaciju koja će vam dozvoliti da date. Nećete biti naterani da dajete, imaćete vašu slobodnu volju, jer ono što će vas staviti u tu poziciju takođe pruža i slobodu volje.

Shvatate li me? Morate razumeti. Korak po korak. Rehabilitacija.

Ako hoćete da spoznate sebe, deo znanja o sebi je davanje. Jer ono što zaista jeste ste davaoci, mogli se vi toga setiti ili ne. Ako nameravate da spoznate sebe, što je izvod Boga, pre nego što možete znati Boga - morate znati sebe. Te stvari su jedno te isto.

Bićete stavljeni u poziciju u kojoj možete dati. Čitav dan, ako je neophodno! Ako se sledeći dan pobunite protiv toga - želite uzimati - bićete stavljeni u tu poziciju. Vi stvarate rak. Ljubav stvara isceljenje. Podloga je ista, ono što će biti iskustvo u toj podlozi - nije. Budite svesni toga.

Ako želite znanje o Bogu, što više to činite - to ćete više uviđati da ste stavljeni u takve pozicije. Šta je to što to omogućava? Jednom kada počnete učiti, i izvlačiti značenje iz ovih situacija - kada se to dogodi - plakaćete. Kad spoznate Boga - spoznali ste boga. I ne može vam biti rečeno kako ćete spoznati boga, to je individualno, za svakog od vas. Nećete ga dobiti slušajući mene, sve što čujete je usled Boga.

Hteo bih da završim pričajući o "uzimanje/davanje" stvarima. Kao što rekoh, uzimač je odvojena energija, bolest. Uzima i očekuje da će mu biti uzeto. Zaluđuje samog sebe, laže sebe da bi opravdao sopstveno postojanje. Veruje da daje. Kako? Strateški će dozvoliti sebi da mu neko nešto uzme, da bi opravdao sopstveno postojanje.

Morate razumeti, davanje, uzimanje, davanje, uzimanje. Ove stvari nisu par. Davanje i primanje su jedno. Uzimanje, i očekivanje da će vam biti uzeto.

Uzmimo za primer samo energije. Ekstroverti. Ljudi se zaluđuju, misle da su ekstroverti davaoci, jer zabavljaju ljude. Ne. Oni vam sisaju energiju. Ekstroverti, društvenom leptiru je potrebno da isisa vašu energiju. Oni vas isisaju, i to im daje vitalnost!

Ovo je razlog zbog kojeg su neke rok zvezde skroz neaktivne dok ne izađu na binu. Isisavaju vam energiju, to je vaša energija koja ih animira. Navučeni su na razne društvene situacije jer su, poput pijavica zavisni od pažnje koju im pružaju.

Introverti su suprotno. Oni su ranjivi, mnogo više od normalne osobe, na isisavanje energije iz njih. Uđu u društvo i jednostavno osete energiju kako im napušta telo, možda to neće razumeti tako, ali zato što posvećuju toliko pažnje svemu i svakome... zato su veoma dobri pisci i štagod, zato što imaju jaku orijentaciju ka detaljima, pažljivi, i zbog toga brzo postanu preplavljeni u društvenim situacijama. Preterano su osetljivi, obraćaju pažnju na sve, i zbog toga što ih energija napušta jer su takvi. Jer nisu predmet pažnje nego pružaju pažnju - stvarnost im uzima energiju što ih čini osetljivima, osećaju se van svog mesta, previše su čudni jer im je energija uzimana.

Ambivert je neko ko šeta između toga, u zavisnosti od njihovog trenutnog stanja i situacije. Većinu života sam bio ambivert, ali kad osetim da je duh jak u meni, kad se to dogodi - tada nisam ni pijavica niti me neko isisava, moja vatrenost će biti ista, moja vitalnost, moja energija, snaga ostaje ista govorio jednom čoveku ili pred 500 000 njih - nebitno je. Tada energija dolazi sa drugog mesta. Spojena je sa mnom, dolazi iznutra.

Mogu se povezati sa uzimačima, jer sam bio konvertovan u uzimača na mnogo načina tokom ovog života. Zašto? Čuli ste "On koji nadiđe", neću govoriti na starom engleskom, znači "on ili ona" jer oni su uvek stavljali naglasak na muško, "koji nadiđe, njegova nagrada će biti velika". Vidite, uzimač misli o nagradi kao o nečemu što se dešava kasnije. Dobro delo i nagrada. "Sedi, prevrni se" - dobićeš kosku.

Za one od vas koji se bude ka davaocima, kao što se ja budim - to je spor proces, počinjete se sećati da uživate više u davanju - tu je život, suština, suština koja nije podložna kvantifikovanju. Zapitajte se - kada ste u stanju davanja, simultano primete. Tako da je vaša nagrada simultana. Šta je ta nagrada? Opišite je.

Haha ... Sretno sa rečima!

Drugo, recimo na primer - možda ste neko ko je ovde, u ovom vremenu, da isceli.

Koji je motiv spasioca kad skoči u vodu da spasi plivača, koja je nagrada koju spasilac dobija? Hajde da ne uzimamo za primer profesionalnog spasioca, šetate obalom reke i vidite nekog u nevolji. Bez razmišljanja o tome, skaćete u vodu da ih spasete.

Šta je vaša nagrada?

"Onome koji nadiđe nagrada će biti velika".

Ako ste došli ovde kao iscelitelj, stekli ste iskvarenost. Znaju da ste iscelitelj, imate drugačiju energiju, tako da su vam na repu. Momenta kad ste se inkarnirali - život je sranje. Sve je koordinisano, nisko samopouzdanje, verovatno ste zlostavljani kao dete, perverzni ste, imate zavisnosti, sve te stvari. Ali sada se možete povezati, zar ne? Možete znati šta je uzimajuća energija.

Zamislite nekoga ko je rastao zaštićen, mama i tata su razmazili njihovu decu, dobijali su sve što su hteli, a zatim deca odluče da upišu psihologiju ili sociologiju - pa im padne napamet "Kako bi bilo dobro postati savetnik, i pomagati tinejdžerima"...

Problem na koji će naići, i koji im je potpuno izvan vidokruga, ali nije izvan vidokruga mladom tinejdžeru - je da nemaju kredibilitet kod tinejdžera. Tinejdžer odmah vidi da kogod pokušava da ih savetuje ne razume, nisu kroz to prošli, nisu ništa nadišli, nisu kvalifikovani da im daju savet, ne mogu se povezati sa njima. Ne znaju kako je, jednostavno nisu kvalifikovani da ih savetuje.

Vi to znate, znate kad gledate savetnika kojem je sve jednostavno dato, ne možete ih uzeti ozbiljno. Bilo koji savet koji vam da će vam biti odbojan, jer znate da verovatno ne bi bili sposobni da izađu na kraj sa onim kroz šta ste vi već prošli, što stvara direktan paradoks.

Ako uđete u ovo, i dosegnete - ni ne znajući, što stvar čini kredibilnom, zatim nadiđete, postanete sposobni da se povežete, jer dok nadilazite, dok ulazite u proces nadilaženja to je obično prethodnica znanja o negativnoj kontroli nad planetom, za mene je to bilo to 100%. Nisam bio teoretičar zavere, kao što rekoh pre, nisam imao pojma. Mislio sam da su te stvari mit, smejurija.

Ali bilo je od suštinske važnosti to da sam hteo sebe popraviti pre nego što sam znao šta je oko mene. Za mene, za moju stazu. Važno je, jer je moj motiv došao iz mene. Zatim mi je bilo pokazano ... zanimljiva stvar je da dok sam išao kroz proces ...

Ok, ako ništa drugo - razumem kako je biti uzimač, imati takve želje! Možda nisam intelektualan, niti imam mentalni kapacitet koji imaju skale iznad mene koje pokreću ovaj show, ali energija je ista, mogu se povezati, i ako je nadiđem - imam kredibilitet. Na isti način na koji bi tinejdžer sa problemima bio kredibilan ako bi postao savetnik. Na isti način na koji je Robin Williams bio kredibilan Willu u "Good Will Hunting".

Gotovo je identično. Povezivanje je veoma važno. Iako i dalje pokušavaju da me zavedu, iskvare i povrede, to je ... očekivano, zar ne? Priđete li narkomanu i pokušate li ih ubediti da prestane, zamržeće vas. A zatim će pokušati da opravdavaju svoju zavisnost. Nakon toga će vam ponuditi, ako to ne upali, ako borba ne upali, ako pokušaji da vas povrede ne upale, pokušaću da i vas navuku.

Alkoholičar uvek želi da vam sipa piće, zar ne? "Beda voli društvo." Zašto? Pokušavaju opravdati svoje stanje, jer su preplašeni. Plaše se nepoznatog, i zato pokušavaju koristiti nepoznato da prepadnu davaoce.

Davaoci su u stanju amnezije. Uzimanje koristi strah i pretnje nepoznatim da zaplaši davaoce.

Ako bih vam rekao jednu stvar u koju sam siguran, za celokupno postojanje, rekao bih vam ovo: Davajuća svest nikada i nigde, ni pod kojim uslovima ne bi trebala biti pod kontrolom uzimačke svesti. Ako se to dogodi, to je sigurno bolesno stanje, bez obzira na skalu - to je bolest.

"Onome koji nadiđe nagrada će biti velika". Šta mislite da je ta nagrada? Ako ste momak, mislite li da ćete dobiti lepu devojkicu nakon smrti, devicu? Šta vas sada motiviše, ako ste davaoc? Fizički svet? Da li je to vaša strast? To je možda asocirano sa zadovoljstvom, u polarizovanom stanju bića - biti odvojen od bola, ali šta vam daje onu strast o kojoj sam govorio, kao u onom stanju kad imate isti entuzijazam govorili jednom čoveku ili 500 000 njih? Nečiji izgled?! Povaljivanje cure? Naduvanost? Zarađivanje novca?

Ljudi kojima je novac izvor uzbuđenja nisu strastveni. Lažu sebe, kažu da jesu, ali nisu - ushićeni su, manični.

Ako je vaš motiv simultano primanje dok dajete, šta mislite da će nagrada biti? Šta je nagrada onome koji skoči u reku da spase davljenika? Šta je motiv da to učini?

Ako imate prijatelja narkomana, i pokušavate da mu pomognete - koja bi bila vaša nagrada za prevazilaženje tog problema?

Ako možete ući u ovaj realitet, prepoznati šta ste to postali, videti to na zreo, širok način, zaboraviti na sud drugih ljudi, bolesnika - što je u suštini cela ljudska rasa, i to nadići, čak i dok vas zaustavljaju - ucene, proganjanje, bol - ako nadiđete to, šta je vaša nagrada?

Zašto ste došli ovde? Zbog čega ste tu? Zašto duh radi to što radi? Zašto? Zašto davalac daje? Šta je vaša nagrada?

Dragulji? Šta, imaćete porše u raju? Novac? Bićete bogati u raju? Hrana. Šta?

Šta mislite da je raj? Šta mislite da će biti vaša nagrada? "Pokloni se i uzmi svoju nagradu", otvorite kutiju - šta je u njoj?

Koja materijalna stvar bi vam mogla biti data, a koja uopšte može biti dostojna motivacije žrtvovanja sebe da bi ste pomogli? Koja je nagrada? Zašto se žrtvovati? Zašto se Hrist žrtvovao?

Oni ga nisu žrtvovali, i to sigurno nije učinjeno da bi se umilostivilo određeno božanstvo - kao što se prodaje određenim grupama. Mogu opravdavati priču, verovati u laži koliko god žele - zašto bi bilo ko to radio?

Šta je bila žrtva? Kad kažete "danas sam se žrtvovao", žrtvovao sam vreme, ovo, ono ... a vaš motiv ne može biti lociran u egu - zašto ste to uradili?

Šta mislite, Hrist se brinuo oko mišljenja ljudskih bića? Koga je pokušavao da motiviše?

Svi vi ste subjekat onoga za šta se žrtvovao. Drugim rečima, to je bio način da se kaže - "Hej, imate gadan problem. Uživam li u ovom mučenju koje radite, da li bi ste vi bili sposobni da ga izdržite? Možete li naći moj motiv u egu? Zašto bih ovo radio? Koliko ste važni? Bolesni ste, a u ovom momentu vam je to čak i prijatno, a nanosite mi bol, ogroman. "

Šta mislite, koliko je ovo važno? Sad, ako ste i dalje u uzimajućoj energiji - stalo vam je do toga koliko i komarcu koji vas povredi. Čak ni ne uzimate tuđu bol u obzir.

Onda, šta bi bio povratak Hrista? Šta, mislite da će se taj čovek, ta ličnost vratiti, uraditi nešto - sve vas isprašiti, roditeljski? Šta?

Možda i shvatanje, iznutra, kolika je vrednost života. I kada zaista znate koja je vrednost života, znaćete da ona ne zavisi od skale. Prema tome, jedno biće je važno koliko i celina. Kad bude shvaćeno šta je taj čovek zapravo uradio, i

bilo ko poput njega koji je radio isto - i zašto, kad uzimač konačno shvati i primi taj dar...

Dar je bezvremen. Kada ga primi ... Oproštaj je pogrešna reč, osim ako pogledate samu reč. "Jer ja dajem" {eng Forgive - oprostiti, For-i-give - "jer ja dajem"} Kad uzimač primi, postaje davalac. Kada je na toj talasnoj dužini ima znanje. Kada ima to znanje razume. Kada razume, metaforički će pasti, metaforički plakati, biće zapanjen - kako je mogao činiti ono što je činio, i da mu bude oprošteno. Šta na belom svetu ima taj tip kapaciteta? I shvatiće, da ni jedan davalac nikad ne bi trebao biti pod kontrolom uzimača.

To je sve za sada. Hvala na slušanju.

[www.galaksija.com](http://www.galaksija.com)